

Irlandesos caps de turc

El cas del sis de Birmingham no és un cas aïllat; hi ha molt més presos irlandesos que reclamen a la "justícia" britànica.

Els sis, a l'entrada de la preso

Ser irlandès, preferentment del Nord, tenir idees republicanes i viure com a immigrant a Anglaterra pot ser prou per trobar-se embolicat, signar una declaració de culpabilitat i ser condemnat com autor d'un atemptat. El cas del Sis de Birmingham és el més sonat, però un cinquantena de judicis hauran de ser revisats. Alguns dels innocents són ja sota terra.

¿És justa la justícia britànica? Aquesta pregunta no l'ha contestada l'opinió pública de les Illes Britàniques. Els diaris anglesos, tan aficionats a dur a terme enquestes d'opinió, no l'han feta. El sentit de responsabilitat nacional anglesa descarta dur a terme aquesta consulta en un moment en què els tribunals de la reina han perdut tota credibilitat. La raó és ben senzilla: la resolució judicial de l'apel·lació dels anomenats Sis de Birmingham ha colpit tot el país.

La resposta del govern britànic al seu alliberament el 14 de març no va tardar ni cinc minuts, tres concretament. A les quatre i tres minuts de la vesprada, el secretari de l'Interior, Kenneth Baker, anunciava a la cambra dels comuns la creació d'una comissió reial que estudiarà durant dos anys les reformes i insuficiències de la justícia britànica. El cas és parar el colp i guanyar temps.

RECLAMACIONS A DOJO

La llibertat dels Sis de Birmingham era esperada des de feia setmanes. Condemnats com autors d'un atemptat a uns pubs de la ciutat anglesa en què van morir 21 persones i 161 en van resultar ferides, tot l'entramat de proves contra ells era molt feble. Les confessions havien estat signades sota tortura i maltractaments, tot i que les versions no concor-

daven i que les proves forenses eren falsificades. Han fet falta quasi disset anys i sis mil dies de gàrjola per demostrar-ho. Però el comportament irregular de jutges i de policies britànics no és un cas aïllat.

Segons el cap de documents de Granada Television i productor executiu del prestigiós programa *World in Action*, Ray Fitzwalter, hi ha un cinquantena de casos similars. Les seues investigacions han ajudat molt les dues darreres apel·lacions dels Sis de Birmingham: "aquest cas és el més important, però no és l'únic. Hi ha hagut el cas dels Quatre de Guildford, els Set de Maguire, una altra desena de casos diferents (en la mateixa zona d'actuació de la policia que va detenir els Sis de Birmingham), i altres dotze més pendents d'investigació. Cap d'ells és un cas trivial. Si els sumem tots surt la xifra d'una cinquantena de ca-

sos d'abusos de la justícia".

ELS TRES DE WINCHESTER

Condemnats a cadena perpètua l'any 1973 sota l'acusació de conspirar i d'atemptar amb cotxes bombes, Robert Walsh, William Armstrong i Paul Holmes estan ara pendents d'una apel·lació. El seu advocat els ha aconsellat que demanin una revisió d'una condemna que no es correspon al delictes comès, perquè no són culpables de cap assassinat. Membres de l'Exèrcit Republicà Irlandès (IRA) els anomenats Tres de Winchester, nom d'una ciutat del sud d'Anglaterra, van ser torturats i consideren que les condemnes no són conformes a dret sinó un càstig a l'insurgència republicana irlandesa.

El Sis de Birmingham, en els primers moments del seu alliberament el passat 14 de març, van demanar la revisió de ju-

Richard Mclikenny amb la seua mare, 17 anys després.

ARXIU

dici de Judith Ward. Aquesta anglesa compleix condemna per haver col·locat una bomba que va matar dotze persones en un autobús de l'exèrcit al febrer de 1974. Ara, fins i tot molts diputats britànics dubten que en fos l'autora. De nacionalitat anglesa i acusada de posar la bomba per ordre de l'IRA, la seva condemna es basa únicament en la declaració signada per ella i unes proves forenses dutes a terme pel doctor Frank Skuse, el mateix expert que va amanyar les proves contra els Sis de Birmingham.

EL SET DE MAGUIRE

Els set de Maguire són ara sis, un d'ells ja ha és mort. Segons la policia, cinc d'ells de la mateixa família, fabricaven bombes a la cuina de casa entre *breakfast* i *lunch*. Era al febrer de 1976 i la premsa groga demanava la detenció dels terroristes irlandesos. Els set van ser condemnats a cadena perpètua, malgrat que no es va trobar cap prova significativa ni a la casa ni al jardí fa-

mós. Les proves forenses, sense cap entitat, van ser prou juntes amb la seva confessió per ficar-los a la gàrjola en vida. Ara fins i tot els bisbes catòlics demanen que en siguin alliberats. En aquest cas, com molts altres, l'IRA no els considera presos seus, perquè no han format mai part de l'organització armada republicana ni a cap altra.

EL DUBLINÈS DESSIE ELLIS

Dessie Ellis, membre de l'IRA pendent de judici, és un cas molt especial, una espècie de bomba de rellotgeria retardada. Enginyer electrònic, amb un taller de reparacions de televisions a Dublín, era a la presó per fabricar un altre tipus d'enginys. Entregat el passat mes de novembre per les autoritats de Dublín a Londres, se sabia que no podria ser acusat per les raons en què es basava la petició d'extradició. Així de senzill: no hi ha proves que fos l'autor de la col·locació d'unès bombes a Anglaterra. El dublinès no tan sols no ha estat mai a Angla-

terra i en aquelles dates era als Estats Units. Per no fer el ridícul, el jutge l'ha processat per altres motius però s'ha evidenciat que la col·laboració de les autoritats irlandeses i britàniques està per sobre d'aquestes minúcies.

El Sis de Birmingham no han estat els primers a guanyar una apel·lació. A l'octubre de 1989 els anomenats Quatre de Guildford van ser alliberats en un acte similar al dels Sis de Birmingham: una vertadera acta d'acusació a uns jutges extremadament conservadors i a uns forenses i policies mentiders que fan dels judicis una mera mascarada, segons el mateix jutge Lord Lloyd.

Un d'ells no va dubtar a afirmar que si la pena de mort fos vigent ara no tindrien cap d'aquests maldecaps. Un altre jutge confessà que el bon nom de la justícia britànica no mereixia que prosperés l'apel·lació. A ningú se li escapa que el rerefons de tots aquests problemes és el caràcter polític dels judicis als membres de l'IRA, que es consideren pre-

sos de guerra jutjats per un altre estat. Cal ara recordar que el proper mes de maig es commemora el desè aniversari de la mort de Bobby Sands i nou membres més de l'IRA i de l'INLA en vaga de fam, precisament per demanar ser considerats presos polítics. Ara, les associacions de defensa dels presos irlandesos, el Comitè Antiextradició de Dublín, demanen que els centenars de presos irlandesos de les gàrjoles britàniques siguin transferits al seu país.

Però el conflicte irlandès és lluny de resoldre's. El màxim responsable de l'exèrcit britànic desplegat pels carrers d'Irlanda del Nord ha declarat que "la guerra del Golf ha demostrat que la decisió de la Gran Bretanya és ferma. Aquest criteri també s'aplica als nostres esforços a Irlanda del Nord". Martin McGuinness, dirigent del Sinn Féin, no va tardar a contestar: "la insurgència republicana continuarà fins que no comencin les negociacions. No hi haurà triomf militar britànic a Irlanda"...

Jordi Bigas